UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Crispo et Caio discipulis. Cap[itulum]. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Eleutherius
martyr ⁊ aliȷ̄ inume
rabiles martyres a-
pud nicomediā ſub
diocletiano imperatore: huiꝰ oc
caſione paſſi ſunt. Cōtigit em̄
aliquā partē palatiȷ̄ incendio
cōflagrare. Hoc imperator a
xp̄ianis factū falſa ſuſpitione
p̄ſumens iubet omnes colle-
ctos coaceruari: ⁊ alios gladiȷ̄s obtrūcari: ali-
os ignibꝰ cōſumi. Quorum p̄or ⁊ nobilior eleu
therius ceteros hortabat̄: itavt eorū aliq̄ ſe ſpō
te ignibꝰ traderēt: aliȷ̄ vo ſe vltro gladiȷ̄s offer
rent. Et cū etiā ipſos miniſtros nimia crudeli-
tas horreſceret: partē illorū nauiculis īpoſitos
in medio pelagi adductos in ꝓfundū demerge
bant. Aliȷ̄ vo crudeliores quorundā martyrum
effodientes cadauera in mare proiȷ̄ciebant: ne
forte diȷ̄ xp̄ianorū efficerent̄. Beatus vo eleu-
therius immaniſſimis tormētis cruciatus: vi-
ctoriam ſuam per ignem velut aurū examina-
tus cōpleuit. Cuius reliquias furtim chriſtia-
ni quidam in ciuitate nicomedie condiderunt.
Qui paſſi ſunt. vi. non̄. octobris.

¶ De ſanctis duobus Euandis p̄ſby-
teris ⁊ martyribus. Cap̄. xv.

Euandus
⁊ alter euādus
ābo p̄ſbyteri et
martyres apud
antiquos ſaxo-
nes paſſi ſunt. Qui cū vilebol
do ep̄o venientes germaniam
tranſierūt ad ſaxoniā anno iu
ſtini imperatoris ſeptimo: quorū
vnus dicebat̄ euādus albus:
⁊ alius euandus niger. Et cū ibidē xp̄m predi-
carent: a paganis tenti ⁊ occiſi ſunt. Ad quorū
corpa nocte diutius lux apparēs: ⁊ ubi eſſent: ⁊
cuiꝰ eſſent: meriti declamauit: qui iuſſu pipini
regis in agrippinēſi colonia ſepulti ſunt. Paſſi
ſunt aūt. v. non̄. octobris. Hec ado ⁊ ſigibertꝰ.

¶ De ſancto Dionyſio epiſcopo et
martyre. Cap̄. xvi.

Dionyſiꝰ epi-
ſcopus ⁊ martyr apud
athenas paſſꝰ eſt. Qui
poſt clariſſimā cōfeſ-
ſionem fidei: poſt gra-
uiſſima tormentorū ge
nera gl'ioſo martyrio
coronatus eſt: vt teſta
tur ariſtides atheniē-
ſis vir fide ſapientiaq̄ȝ mirabilis: eo videlicet
tempore quo de chriſtiana fide librum compo-
ſuit: qui paſſus eſt quinto non̄. octobris: vt ait
ado in ſuo martyrologio.

¶ De ſanctis Criſpo et Caio di-
ſcipulis. Cap̄. xvij.

Criſpus ⁊ caius di
ſcipuli apud corinthum clarue
runt: quos ad corinthios ep̄la
prima ad principiū ap̄l's ſe ſcri
bit baptizaſſe. Huius etiā caiȷ̄
meminit idē ap̄l'us ad Rom̄.
xiiij. ⁊ eidē iohānes tertiā ep̄l'am ſcribit: vt di
cit glo. Rom̄. xiiij. Criſpus aūt ille eſt: de quo
Actuū. xviij. cap̄. mentio fit: qui ambo apud co
rinthū quieuerūt. iiij. non̄. octobris: ⁊ eorū cor-
pora ibidē tumulata ſeruant̄. Hec ado.

¶ De ſancto Franciſco confeſſore
ordinis minorum. Cap̄. xviij.

Frāciſcus or
dinis minorū dux et
fundator primꝰ in ci
uitate aſſiſiȷ̄ ortꝰ: fi-
liꝰ petri bernardonis negocia
tor effectus vſq̄ȝ ad vigeſimum
etatis ſue annū tēpus ſuū vane
viuendo cōſumpſit: quē dominꝰ
infirmitatis flagello corripuit:
ac in virum alium ſubito tranſmutauit: ita ꝙ iā
ſpiritu prophetico pollere cepit. Et romā ten-
dens cauſa deuotionis veſtimenta ſua paupe-
ribus tribuit: et iam paupertatis amator: pau-
peris veſtimenta induit: et ante eccleſiam ſan-
cti petri inter pauperes ſedit: et cum eis velut
vnus ex ipſis manducauit. Et ſimile ſepius fe-
ciſſet: niſi eum notorum verecundia impediſ-
ſet. ¶ Quendam leproſum obuiam habens in
oſcula eius ruit: et ille poſt hec ſtatim diſpa-
ruit: quapropter ad leproſos properat: ⁊ eorū
manus deoſculans pedeſq̄ȝ lauans: eiſdem pe-
cuniam donat. ¶ Eccleſiā ſancti damiani ora-
tionis cauſa ingreditur: ⁊ imago crucifixi eum
miraculoſe alloquitur: mandans vt ad domum
ſuam reparandā accederet: que vt ipe cernebat
tota deſtruebatur. Ab ea ergo hora crucifixi cō
paſſio mirabiliter cordi eius infigitur. Inſti-
titq̄ȝ ſolicite eccleſie reparāde: ⁊ venditis om-
nibus cum pecuniam cuidā preſbytero daret:
⁊ ille eam timore parentū accipere formidaret
coram ipſo illam proiecit: quapropter a patre
ligatus ⁊ ceſus: eidem pecunia reſtituit: ac ve-
ſtem pariter reſignauit: ⁊ ſic nudus coram epi-
ſcopo ciuitatis om̄ibus paternis bonis renun-
cians ad dominū conualuit: et ſe cilicio induit.
¶ Quadā die cum audiret ea que diȷ̄s ad diſci
pulos ſuos ad predicandū miſſos locutus eſt:
ſtatim ad vniuerſa ad litterā ſeruāda ꝯſurgit.
Soluit calciamētū de pedibus: tunica vna ſed
vili induit: et pro corrigia mutauit funiculum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN